Proletari din toate ţările, uniţi-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X
nr. 16 (698) * joi 16 aprilie 1959 * 8 pag.
30 bani

Ce să fii?

Electricianul

De la o vreme încoace lui Ţintoacă Gheorghe, nu-i mai spune nimeni Gheorghiţă, ci „electricianul". Şi Ţintoacă nu se supără. Dimpotrivă, îi place cum sună noul său nume şi este hotărît să şi-l păstreze. Hotărîrea a luat-o în vacanţa de iarnă cînd, împreună cu Bibireaţă şi alţi colegi, au dat şi ei o mînă de ajutor specialiştilor care au reparat instalaţia electrică din şcoală. Atunci a avut prilejul să vadă cum se stabilesc legăturile dintre firele electrice, cum se instalează un întrerupător sau un bec electric. Pînă la urmă, Ţintoacă a reuşit să instaleze şi el un întrerupător. Acela este momentul din care colegii au început să-l numească „electricianul".

Intr-o zi, Bibireaţă Emilian, colegul de bancă al lui Ţintoacă, aduse la şcoală o sonerie electrică.

— Ia spune-mi, „electricianule", ce are soneria asta? Am găsit-o în pod. De trei zile mă căznesc s-o repar şi nu reuşesc.

— E întreruptă sîrma şi nu se face contactul cu bobina electromagnetului, trebuie înlocuită. Stai că ţi-o repar.

Şi Ţintoacă (care are întotdeauna la el sîrmă şi o şurubelniţă), începu să repare soneria.

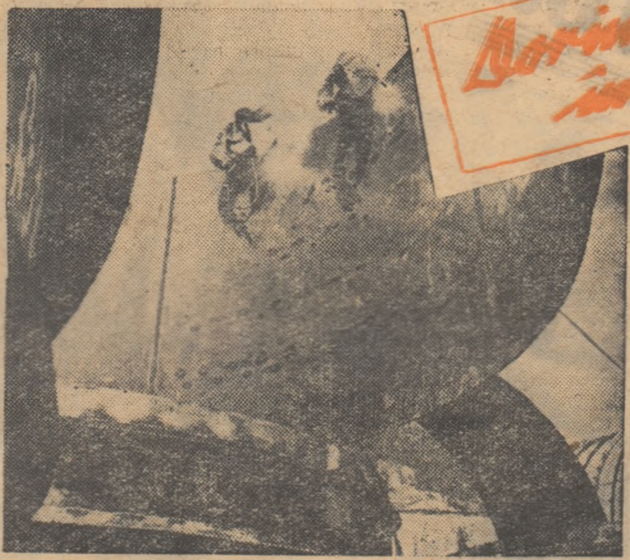
— Poftim, poţi s-o instalezi!

— Stai că mi-a venit o idee! Ce-ar fi s-o instalăm la şcoală? spuse Emilian.

— Ar fi cel mai bun lucru. Numai că, pentru asta, avem nevoie de un transformator şi de multă sîrmă.

La discuţie au luat parte şi ceilalţi elevi şi, bucuroşi că vor avea sonerie montată de ei, s-au angajat să aducă materialele necesare. Hotărîrea lor fu adusă la cunoştinţa direcţiunii şi profesorul de fizică primi cu mult drag să-i ajute. Peste două zile, în şcoală răsună, pentru prima dată, soneria electrică. La sfîrşitul orelor, Ţintoacă şi ceilalţi mici tehnicieni fură chemaţi în faţa careului unităţii şi felicitaţi atît de pionieri cît şi de profesori. In jurnalul unităţii s-a scris o pagină întreagă despre „electricianul" Ţintoacă Gheorghe din clasa a VII-a. Şi, drept încheiere, se poate cita şi numele lui Bibireaţă Emilian, Bădiţa Ion, Bădulescu Ştefan, din clasa a VII-a, comuna Bascov, raionul Piteşti, care au luat hotărîrea să se facă electricieni.

ANA COZMIŢA

Dorinţi împlinite

— Premiul I pentru sudură este obţinut de Călina Ion, elev în anul II al Grupului şcolar metalurgic-Reşiţa!

In drum spre Reşiţa, cetatea oţelului, din tot concursul la care a participat, Călina nu-şi aminteşte decît de un singur lucru: ochii copilului aceluia din primele rînduri, arzători, privind fix la flacăra albăstruie, miraţi de minunea pe care o vedeau înfăptuindu-se.

Poate tot aşa privise şi el, pionierul Călina Ion, atunci, în '53, cînd văzuse pentru prima oară cum un sudor tăiase cu aparatul o ţeavă.

— Nu se strică ţeava? a întrebat sfios, Călina. Muncitorul a auzit, a întors capul şi, zîmbind, şi-a ridicat ochelarii pe frunte:

— Nici o grijă. Se poate lipi şi la loc.

Asta n-o mai credea Călina. Şi s-a rugat de acel sudor s-o lipească la loc. A rîs tatăl său, şi muncitorul a rîs sudînd ţeava.

Aşa a cunoscut şi îndrăgit Călina meseria de sudor. Era în clasa a VI-a. După terminarea şcolii, Călina a vrut să plece la oraş să-şi împlinească visul. Dar nu i-au dat voie părinţii. Cîţiva dintre colegi au plecat din comună pe la şcoli medii, dar cei mai mulţi la şcoli profesionale.

Stînd acasă şi ajutîndu-şi părinţii Călina făcuse totuşi rost de cărţi despre sudură, citise, studiase. Era sigur că, numai dacă i s-ar pune un aparat de sudură în mînă, ar fi în stare să sudeze orice, să taie drept, cu mîna liberă, pe orice lungime.

Abia după doi ani, în 1956, a plecat Călina la Şcoala profesională. Şi aici şi-a împlinit visul. Sudor! Printre primii din clasă la teorie. Printre primii din clasă la practică. In anul 1958, cîştigător al Concursului pe ţară al şcolilor profesionale.

Acum, utemistul Călina Ion este în anul III. Şi cu cîtă nerăbdare aşteaptă el să fie un meseriaş adevărat, să întreacă tăria fierului sau oţelului, cu flăcările aparatului de sudură.

S. S[illegible]BU

Cercul de cizmărie

La Casa pionierilor din Jimbolia, pe lîngă alte cercuri, funcţionează şi un cerc de cizmărie. Cei 46 de pionieri şi şcolari care sînt înscrişi lucrează cu mult drag. In cadrul cercului ei sînt îndrumaţi îndeaproape de Szilaghy Nicolae, muncitor la fabrica de încălţăminte „Horia", din localitate. Intr-una din zile, împreună cu ei, membrii cercului au vizitat această fabrică unde au avut prilejul să vadă cum muncesc părinţii lor, urmărind întreg procesul de lucru. La cerc, ei se descurcă acum mai uşor. Din deşeuri de piele, copiii au confecţionat sandale, cordoane, port-ochelari şi alte obiecte pe care le-au expus la expoziţia raională a micilor tehnicieni. Obiectele lui Valeri Ioan, de la Şcoala germană, ale lui Cornel Tomescu şi Codăreanu Vasile de la Şcoala romînă şi ale lui Zsiga Androş de la Şcoala maghiară, precum şi ale altor pionieri au fost admirate de mulţi vizitatori.

CIOBANU DRAGOMIR

Fii hotărît, nepoate!

Mama ta are dreptate, dragul meu; la şcoala profesională metalurgică, tu ai să înveţi carte şi o meserie bună. Iar „meseria e brăţară de aur". Peste trei ani o să ai şi tu o asemenea brăţară; vei fi strungar, frezor sau topitor calificat. Dar posibilităţile tale nu se opresc aici. Vei putea urma şcoala de maiştri, liceul seral şi apoi învăţămîntul superior. Avem mulţi tovarăşi în uzină care învaţă.

Vino cît mai repede. O să te duc la şcoală şi în uzină să-ţi arăt ce mari şi frumoase sînt. De cîte ori intru în şcoală, mi-aduc aminte de cei pe care i-am îndrumat eu: peste 50 de flăcăi ca tine. Şi tot eu i-am calificat în meserie. Cu toţii sînt strungari şi astăzi sînt mîndru de ei. Popa Gheorghe, de pildă, e fruntaş în producţie, Dinu Marin şi Voinea Stere la fel. Sînt oameni de nădejde în uzină. Sînt sigur că nici cu tine n-o să-mi fie ruşine.

Te îmbrăţişez şi te aştept,
Bunicul

Expediază LAIOŞ PETRE, maistru reglor, atelierul „strunguri mici aparataj" uzinele „23 August" — Bucureşti

Fluturaţi cravatele roşii

Toată lumea spunea numai cuvinte de laudă despre pionierii clasei a V-a B. Cu toate acestea, pionierii din clasa a V-a nu erau mulţumiţi. Ar fi vrut să se spună cuvinte de laudă despre întreaga clasă. Dar aceasta nu se putea. Dobrescu Rodica continua să înveţe slab, iar Mălăncioiu Viorel să fie indisciplinat. Tocmai din aceste motive nici n-au fost primiţi în organizaţia de pionieri. Rodica însă nu voia să înţeleagă că ea este de vină. Se credea persecutată de Zidaru Ana, preşedinta detaşamentului şi, zile în şir, nu vorbea cu ea.

— Nu înţeleg ce vrei de la mine, îi spuse supărată Rodica, într-o zi, lui Zidaru. Corigentă nu sînt, la purtare am nota 10 ca şi tine, la acţiunile de folos patriotic am fost întotdeauna şi cu toate acestea spui că nu merit să fiu pionieră.

— Iţi spun acelaşi lucru şi acum. Nu meriţi să fii pionieră pentru că înveţi prost, înveţi cînd vrei tu şi numai atît cît să nu rămîi corigentă, deşi ai putea să fii printre fruntaşii clasei.

— Lasă că Mălăncioiu are note numai de la 8 în sus, şi tot nu-i pionier. Ne persecuţi.

Cîteva zile după aceea, avu loc o adunare de detaşament cu tema: „Cine poate fi pionier". La adunare au fost invitaţi pionieri fruntaşi din alte detaşamente, instructori şi profesori şi fiecare şi-au spus părerea în legătură cu problema de mai sus. Rodica începu să-şi dea seama că e vinovată pentru faptul că nici pînă în clasa a V-a nu fusese primită în organizaţie.

— Vă promit că am să învăţ bine. Vă rog să mă credeţi şi să mă ajutaţi, spuse Rodica în cele din urmă. Pe trimestrul doi vreau să iau numai note bune.

— Şi eu vă promit că am să mă schimb. Aveţi dreptate, spuse şi Mălăncioiu.

★

In ziua de 19 martie, zi în care trimestrul II s-a încheiat, pionierii clasei a V-a au ţinut o adunare închinată Rodicăi şi lui Mălăncioiu. De data aceasta, însă, Rodica fu lăudată pentru succesele obţinute la învăţătură, iar Mălăncioiu felicitat pentru felul atent în care s-a purtat tot timpul faţă de colege şi pentru disciplina de care a dat dovadă. In ziua aceea, cei doi fură primiţi în organizaţia de pionieri, aşa cum indică Regulamentul: Adunarea s-a deschis cu ceremonialul pionieresc. Apoi, atît Rodica cît şi Mălăncioiu au fost discutaţi individual şi, tot individual, primirea lor în rîndurile pionierilor a fost votată de întreg detaşamentul. Cravatele le-au fost înmînate de tovarăşa instructoare de detaşament sub drapelul unităţii. Acum, numele de detaşament fruntaş pe unitate se potriveşte de minune detaşamentului clasei a V-a B de la Şcoala de 7 ani nr. 4 din Piteşti.

A. PETRUŞAN

În timpul nostru liber...

Ce să facem în timpul liber? Iată o întrebare pe care oricine și-o pune vrînd nevrînd. Ai terminat de învățat (e doar trimestrul III și învățătura îți ia mai mult timp acum), ai dat o mînă de ajutor la acțiunile patriotice organizate de colectivul de conducere, ai mai făcut puțină treabă și acasă... Mă rog, preocupări sînt multe. Dar rămîne și timp liber; dimineața sau după amiaza, duminica... Unii își pierd timpul așa, fără rost umblînd „lela", vorba ceea. Și atunci ca să venim în ajutorul celor care nu prea știu ce să facă în timpul lor liber, ne-am gîndit să cerem și părerea cititorilor noștri întrebîndu-i: CUM VA PETRECEȚI TIMPUL LIBER? Răspunsuri am primit destule. Pe toate nu le putem publica. Dar nădăjduim că, dintre cele de mai jos, fiecare o să se aleagă cu o idee despre cum ar putea să-și petreacă timpul său liber.

„Cartea e un bun prieten..."

...și eu, drept să vă spun, citesc mult — ne scrie Baboe Constantin din cl. a III-a comuna Sasca, raionul Fălticeni. — Am și o mică bibliotecă acasă, dar împrumut cărți și de la biblioteca unității. Nu de mult, am citit cartea „Să vă povestim despre noi" de unde am învățat multe lucruri frumoase. Cei care sînt „certați" cu cititul nici nu știu cît de plăcut îți poți folosi timpul liber în tovărășia unei cărți frumoase".

„Amintiri de la Festival"

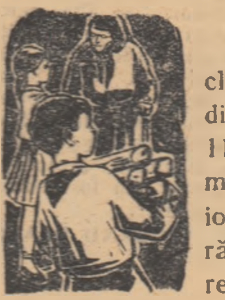
Așa s-ar putea intitula adunarea la care tovarășul Deneș, activist al Uniunii Tineretului Muncitor ne-a povestit despre cel de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova. Timp de o oră, am ascultat cu emoție povestiri despre minunata Moscovă, despre măreția Festivalului care a avut loc acolo, acum doi ani. Noi, întreg detașamentul, ne-am petrecut minunat timpul la această adunare — își încheie scrisoarea Todinca Gheorghe din cl. a VI-a C. de la Școala medie nr .7 — Oradea.

„Vă plac filmele?"

...ne întreabă Boca Alexandrina din cl. a IV-a, Școala de 7 ani, Comănești, raionul Moinești.

„Nouă ne plac foarte mult. De aceea în timpul liber mergem, cu întreg detașamentul, la cinematograf. Să vedeți ce discuții se încing apoi în detașament despre filmele văzute. Adeseori, la aceste discuții ia parte și tovarășa instructoare. In ultima vreme, am văzut o mulțime de filme: „Dincolo de brazi", „Haiducii", „Fata cu chitara"... E un mijloc foarte bun să-ți petreci timpul liber în mod folositor".

O ocupație folositoare

Baciu Ana din cl. a VI-a, președinta unității nr. 11 — Răscruci, comuna Bonțida, raionul Gherla, ne-a răspuns următoarele:

„Și noi ne jucăm, citim, cîntăm... Dar o parte a timpului nostru liber o închinăm unei ocupații deosebit de folositoare și care ne face multă plăcere: ajutăm cîțiva bătrîni pensionari din sat, care sînt singuri și pentru care acest ajutor e bine venit. Le tăiem lemne, le cărăm apă, facem curat în curte, etc... Aproape fiecare grupă are în seama ei cîte un bătrîn. Iată unul din nenumăratele feluri în care îți poți petrece plăcut și folositor timpul liber".

Șah!

Stelian E. Steliana din unitatea nr. 64 cl. a VII-a, Școala medie nr. 2 — Cîmpulung Mușcel, ne scrie: „Sînt destui amatori în unitatea noastră. Nu de mult, am avut un concurs de șah organizat în cadrul Spartachiadei pionerilor și școlarilor. Au participat o mulțime de concurenți și de... spectatori. Concursul s-a terminat, așa cum e și firesc, cu campioni (Bedea Ștefan, locul I, Popescu Maria, locul II, etc.) cu premii și cu bucuria tuturora că au petrecut cîteva ceasuri plăcute".

În excursie

(Povestește Ostafi Alexandru din cl. a V-a A, Școala medie nr.1 Dorohoi).

„Ne-am luat fiecare traista cu cîte ceva de-ale gurii la spinare și am pornit-o la drum. N-am mers prea departe. Doar pînă la Șendriceni. Minunată pădure e aici! Am mîncat, ne-am odihnit și ne-am jucat. Unii au cules flori, alții au pescuit în iaz. Aproape toți ne-am făcut însemnări și observații care ne vor fi de folos în cadrul concursului „să ne cunoaștem ținutul natal". Excursia n-a durat mult. dar fiecare s-a simțit întărit, împrospătat. Cînd ne-am apucat de lecții, munca mergea mai ușor. Simțeai că ai spor la lucru. In felul acesta pionierii din detașamentul nostru își petrec adesea timpul liber".

„Duminica veselă"

„Așa se numesc la noi duminicile în care colectivul de conducere al unității organizează felurite distracții. Pionierii și școlarii vin cu toții la aceste „duminici vesele" pe care le așteaptă cu nerăbdare. Ei au prilejul să învețe cîntece și jocuri noi, să meargă în excursie, sau să vadă un film. E plăcut ca după o săptămînă de muncă să-ți petreci astfel timpul liber", ne declară Bică Maria din clasa a VI-a detașamentul 1 satul Noua Văcărească — comuna Frăsine., raionul Lehliu.

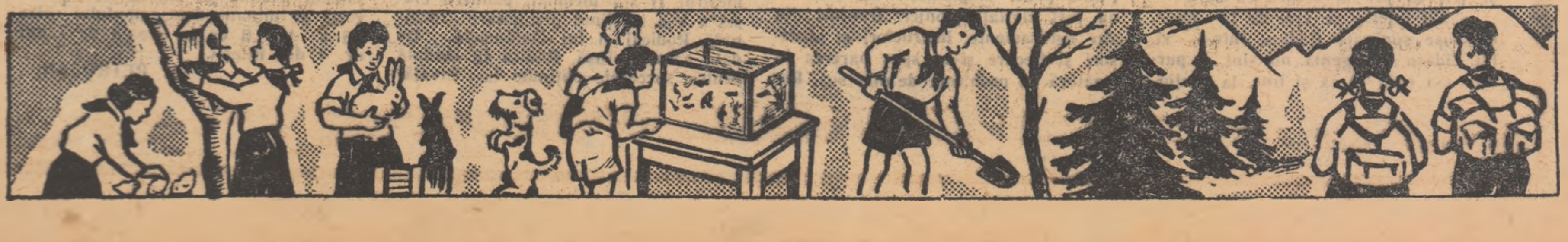
Din viața pionierească

O partidă pasionantă

Va să zică, timpul liber se poate petrece, în mod plăcut și folositor, în zeci de feluri. Trebuie să ai însă grijă mai ales acum, în trimestrul III, trimestrul hotăritor, cum îți organizezi acest timp liber. El trebuie să devină un mijloc de a căpăta puteri noi, dorința de a învăța cu și mai multă străduință.

Și, în încheiere, ceva pentru colectivele de conducere: ați băgat de seamă că în majoritatea scrisorilor cel care-i ajută pe pionieri să-și organizeze timpul liber e președintele de grupă, colectivul de conducere al detașamentului sau al unității? Concluzia e clară. Rolul activului pionieresc în organizarea plăcută și folositoare a timpului liber, este deosebit de însemnat. Această problemă trebuie deci să intre în preocupările președinților de grupe, ale colectivelor de conducere ale detașamentelor și unităților.

Din experiența pionierilor sovietici

Adunarea literelor

Lingă ușa sălii de festivități a școlii are loc o discuție neobișnuită:

— Cine ești tu? — întrebă o pionieră de serviciu pe un băiețel care voia să intre în sală.

— Eu sînt „K" — consoană tare. Pot să trec?

— Nu! Fetița îi barează drumul. Pînă nu se adună toți frații tăi din alfabet, nu-ți dau drumul.

Băiatul aleargă către un grup de copii.

— Ce literă ești?

— „T".

— Iar tu?

— Eu sînt „S." Hai, să-i găsim pe ceilalți.

In fine, toate „consoanele" tari s-au adunat. Acum, calea spre sala de festivități le este deschisă. Iată că se apropie de ușă „rădăcinile" cuvintelor, „prefixele" și „sufixele".

★

Așa a început un joc vesel, organizat de cercul tinerilor amatori ai gramaticii și limbii ruse din școala medie nr. 5 din orașul Habarovsk.

Multe lucruri rămîn în memorie după un astfel de joc. Profesoara care conduce cercul le arată copiilor un afiș. De afiș sînt lipite două rînduri de foițe, cu niște cuvinte scrise pe ele. In rîndul întîi se găsesc substantivele, în cel de-al doilea — verbele: omul vorbește, cîinele latră, privighetoarea cîntă, vaca muge, cioara croncăne.

Profesoara spune:

— Acum vom vedea, ce fel de memorie aveți. Ea scoate rîndul al doilea de foițe și le amestecă, iar rîndul întîi îl acoperă cu o foaie de hîrtie. Hai, să încercați acum să așezați verbele pe locurile lor.

Copiii s-au apucat de zor să așeze verbele. După ce le-au așezat, iată ce-a ieșit: privighetoarea muge, vaca cîntă, cîinele croncăne. Sala rîde. Apoi profesoara conduce copiii spre expoziția de caiete. Se vede că stăpînii lor sînt ordonați și se străduiesc să aibă un scris frumos și clar. Copiii răsfoiesc caietele elevei Natașa Xenofontova și fiecare se gîndește: „Ce-ar fi să scriu și eu așa? Nici o mîzgălitură, nici o pată și ce litere frumoase!" Și acum, hai la teatru!

Pe scenă se ridică cortina. Copiii văd un băiat și un medic. Băiatul se plînge medicului: „Tovarășe doctor, ajutați-mă. Din caietul meu au plecat toate virgulele, punctele, semnele de exclamație și celelalte semne". Doctorul oftează compătimitor, apoi spune: „Tinere, ești amenințat de un pericol serios. Iți prescriu o rețetă: o oră pe zi să înveți gramatică". Doctorul și pacientul părăsesc scena, pe care intră, dansînd, două „sinonime". Poartă în mîini niște banderole de hîrtie albă, pe care stau scrise numele lor. Sînt cuvintele „liniștit" și „calm". Deodată li se alătură un alt grup de cuvinte. Sînt „sinonimele": furtunos, vijelios, tumultuos.

Urmează apoi un fragment din povestirea lui I. Vasilenko: „Adunarea generală a semnelor de punctuație". Toți copiii rîd. Rîde și Grișa Fedotinko deși se află în aceeași situație la limba rusă, ca și eroul din povestire. „Ce bine că m-au uitat!", se gîndește Grișa. Dar deodată, lumina din sală se stinge. Cineva anunță: „Ultima ediție a gazetei luminoase. Vă prezentăm două momente din viața lui Fedotinko". Pe ecran se vede un elev care stă la o masă. Și-a pus mîna sub cap și doarme. In fața lui se află un caiet deschis cu lecția nefăcută. Momentul al doilea: Fedotinko disperat și-a pus mîinile în cap. E ora de dictare și el nu știe lecția.

De data aceasta Fedotinko n-a mai rîs, deși toată sala rîdea.

B. KOPALIGHIN
(Traducere din „Pionierskaia Pravda")

PARTIDUL NE-A DĂRUIT

Prin grija partidului și guvernului, pionierii din patria noastră au posibilitatea să-și petreacă timpul liber la Casele pionierilor. Și ce plăcut este să mergi la Casa pionierilor! Vrei să cunoști tainele radioului, te înscrii la cercul de radio amatori; vrei să devii un grădinar priceput, urmezi cercul micilor naturaliști... De aceste lucruri se bucură și pionierii din Sibiu. Priviți-i în fotografia noastră cu cîtă bucurie și dragoste se îndreaptă spre Casa pionierilor unde-i așteaptă o activitate plăcută și folositoare.

EMOȚII

Pionierii de la Școala medie nr. 3 din Orașul Stalin fuseseră cu toții de acord să se prezinte la concursul cultural artistic, cu dansuri populare. Se înțeleseseră să pregătească dansuri romînești, germane și maghiare. Uzinele „Tractorul" le-a dat sala lor pentru repetiții.

Iată și ultima repetiție. Au repetat toate dansurile învățate. Cu toții erau atenți. La sfîrșit s-au înțeles ca, la concurs, să danseze pe rînd, în costume romînești, maghiare și germane, iar la urmă, împreună, să facă o horă pe care s-o numească „Hora înfrățirii" și care să cuprindă dansatorii îmbrăcați în toate costumele de mai sus.

★

In sala Teatrului de stat din Orașul Stalin se făcuse liniște. Urma alt cor, de data aceasta al unei școli cu limba de predare germană. Cîntecele au fost ascultate cu încîntare. De altfel, multe dintre corurile care se perindau acum pe scenă, anul trecut luaseră premiul pe regiune în cadrul concursului cultural artistic. Așa era corul Școlii de 7 ani nr. 12, așa era și corul Școlii de 7 ani nr. 4, cu limbă de predare germană. Numai că anul acesta „campioanele" de anul trecut s-au găsit în fața unor alte coruri bine puse la punct și cu puternica dorință de a reuși, ca de pildă, corurile Școlii de 7 ani nr. 5 și corul pionierilor de la Școala de 7 ani nr. 7.

Aplaudat a fost pionierul Fazekaș Istvan, de la Școala de 7 ani nr. 6, care a interpretat un cîntec maghiar cu mult suflet, aplaudate au fost și surorile Simion, de la Școala medie nr. 3, aplaudați au fost și cei din orchestra Școlii medii nr. 2. Cu toții se pregătiseră de mult pentru concursul cultural artistic din anul acesta. Și acum, fiecare dorea să se prezinte cît mai bine. De aceea, juriului i-a fost destul de greu să-i numească pe cei mai buni.

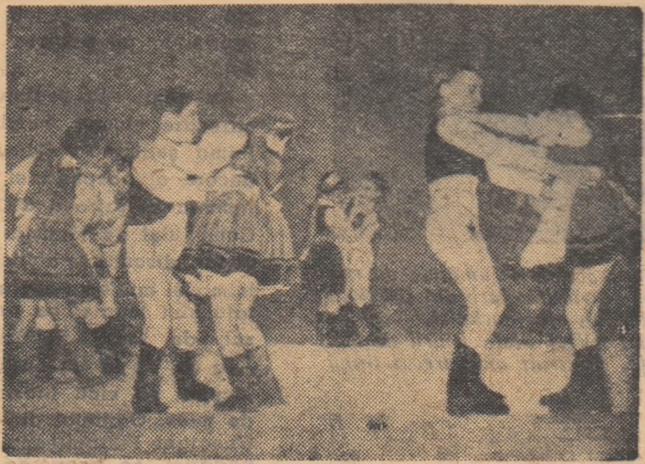
★

Pe scenă au început să apară echipele de dansuri. Cu pas săltat sau lin și grațios, au dansat pionierii de la Școala de 7 ani nr. 7, pionierii de la Școala medie nr. 4.

— Urmează echipa de dansuri a Școlii medii nr. 3, a anunțat Mariana, prezentatoarea echipei.

De după cortină au apărut perechile, mai întîi cu timiditate, apoi cu siguranță și îndrăzneală. Și aproape că nu și-au dat seama cînd dansul s-a terminat și sala a răsunat de aplauze. Munca și străduința le-au fost răsplătite. La etapa raională a concursului cultural artistic au ieșit primii.

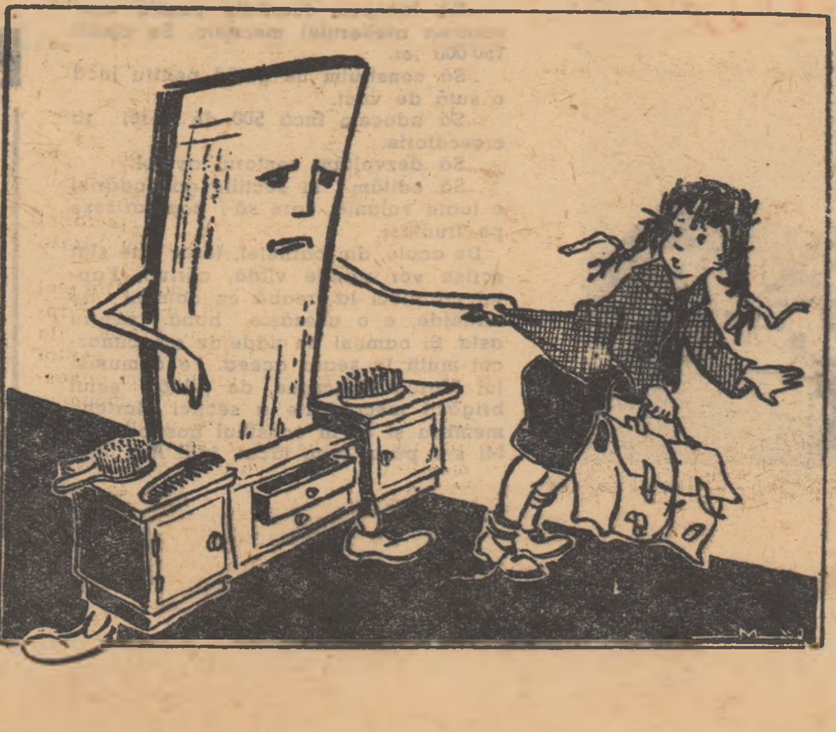
ELENA CIRMACIU

TE-AM PRINS

★ ★

Ștefan Aurica și Marin Natalia din clasa a VII-a, Școala de 7 ani Bulbucata, raionul Domnești, obișnuiesc să vină la școală cu părul nepieptănat, cu șireturile desfăcute, etc... Drept care ne-am gîndit să le facem un mic cadou, compus din: oglindă, pieptene, perie. Cadoul este expus în desenul alăturat:

La închiderea paginii

Vești dintr-o unitate de pionieri

Satul Blăjenii de Sus are o școală de 4 ani. Despre pionierii acestei școli s-a dus vestea pînă-n celelalte sate. Și asta nu numai pentru că ei învață cu sirg (nici un pionier din unitatea 38 nu a rămas corigent), ci și pentru activitatea lor în orele libere.

Cîteva din faptele lor trebuiesc cunoscute de toți.

MICII GOSPODARI

N-a trecut mult de la terminarea construcției Căminului cultural. De pe urma șantierului au rămas în jurul noii clădiri fel de fel de resturi de materiale, gropi...

Pionierii din școală, în special detașamentul 1, condus de Popa Maria, au astupat toate gropile, au strîns resturile de materiale și au dat astfel un aspect frumos curții noului cămin cultural.

IMPREUNĂ CU UTEMIȘTII

In sat, utemiștii au organizat o brigadă de muncă patriotică în cinstea celui de al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Viena și a Festivalului regional al tineretului. Printre altele, tinerii din brigadă și-au luat angajamentul să ridice gardul școlii. Fiind vorba de gardul școlii, pionierii din unitatea 38 nu puteau sta de-o parte. Cînd utemiștii au venit la muncă, grupele 1—2 și 3 de pionieri s-au dus să-i ajute, dîndu-le la îndemînă lețurile.

Pionierii au contribuit de asemenea și la construcția magaziei de lemne a școlii.

CRESC RINDURILE ORGANIZAȚIEI DE PIONIERI

Pionierii unității nr. 38 au și alte frumoase preocupări. Nu de mult, ei au primit în rîndurile organizației pe șase dintre cei mai merituoși școlari care au împlinit nouă ani. A fost o adevărată sărbătoare. După ceremonialul de primire, a urmat serbarea. Au răsunat cîntece pionierești, s-au recitat multe din cele mai frumoase versuri pentru copii.

Ca și ceilalți pionieri, noii pionieri nu vor uita niciodată clipa primirii lor în organizația de pionieri.

B. MOLDOVEANU

Oamenii Deltei

Motorul șalupei dudule regulat, dar cu totul absent la vraja ce stăpînește Dunărea în aceste zile de primăvară. Luna, coborîtă jos de tot, printre arborii din deltă, fuge o dată cu noi pe un țărm cu arătări de vis și ne îndeamnă la gînduri.

Am văzut la muzeul orașului o fotografie veche de vreo 20 de ani, reprezentînd portul Tulcea. Printre bolovanii și sacii din apropierea bărcilor unse cu smoală, erau pîlcuri de copii murdari, îmbrăcați în zdrențe. Vreo trei pescari ședeau posomorîți pe niște lăzi. Atît arăta fotografia. Cu o zi înainte de a pleca pe Dunăre, am văzut același chei din Tulcea. Dalele noi din beton erau netede și curate. Copiii, (pe care mă așteptam să-i găsesc), erau pionieri cu cravate roșii, îmbrăcați curat. Ascultau un marinar în uniformă :

— Vasul ăsta — îl vedeți ?
— „Viforul", e un remorcher construit la noi, la Oltenița, le explica marinarul.

Și nu numai acest episod mi-a venit în minte. Aflasem multe lucruri despre viața grea din trecut a pescarilor A fost... Dar acum, în noua viață a pescarilor, în munca lor socialistă, ce aspecte întîlnești mai des ? Mi s-a vorbit mult de munca lor plină de eroism, de romantismul care o înfrumusețează. Pe tinerii pescari, ca pe toți tinerii din patria noastră, partidul și organizația revoluționară U.T.M., i-a crescut și-i crește cu dragoste, ajutîndu-i să înțeleagă că-i o mare cinste să aduci hrană pentru poporul tău.

★

Comunistul Vasile Cubanțov, pescar la mila 35, l-a luat în echipă pe fiul său, Terente, și l-a învățat toate tainele pescuitului : unde să tragă vîrșa, cum să țină năvodul, cum să prindă cu barca firul apei... Și mergînd, zi de zi, amîndoi la pescuit, au devenit cunoscuți în toate ostroavele. Impreună, au avut un record de 40.000 kg de pește în 12 luni. Aceasta, bineînțeles, le-a adus deopotrivă mîndrie și cinstire și un cîștig mare. Cei doi pescari au făcut, într-o zi, o inovație. Ei s-au apucat să învețe legile chimiei și chiar să le aplice. Uneltele lor, impregnate după un procedeu propriu, și-au încheiat demult timpul prevăzut de întrebuințare, dar prind și acum pește.

In Deltă, februarie aduce un ger care aproape că strivește stuful, un vînt care-ți face țurțuri de gheață în barbă și în sprîncene. Inchipuiți-vă un cer fără orizont, o întindere de gheață pe care vîntul o mătură cu ace de zăpadă, iar din loc în loc, pe ea, niște găuri. In jurul acestor găuri, (copci), pescarii lucrează cu năvoadele. Abia te poți ține pe picioare pe gheața alunecoasă, iar cînd scoți năvodul, apa împroșcă hainele și îngheață pe dată, făcîndu-ți o platoșe grea. Nu-i ușoară această muncă ! Acum însă, în ostroave a venit primăvara. Bărcile lunecă lin pe canale.

...Aș fi continuat poate să-mi amintesc tot ce mi se povestise în ultimele zile ; toate faptele pline de eroism ale pescarilor. Aș fi continuat, dar ușa trîntită la cabină, mi-a readus în urechi duduitul motorului. Am ieșit pe punte. Pescarii privesc răsăritul soarelui. In geana aurie, undele stîrnite de șalupă joacă lotcile prinse de mal. Din cînd în cînd, pe lîngă noi, trec spre cherhanale bărci încărcate. In aceeași geană aurie peștii din ele strălucesc ca argintul.

V. CONSTANTINESCU

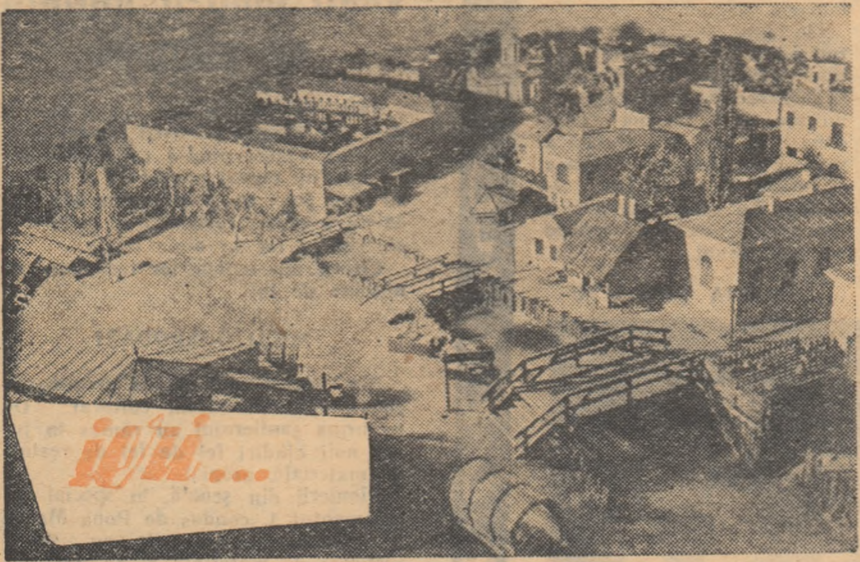
Viață nouă în satele patriei

In anii puterii populare, grija pentru sănătatea oamenilor muncii de la orașe și sate stă în centrul atenției partidului și guvernului nostru. Peste tot, apar noi instituții menite să apere sănătatea poporului : spitale, case de naștere, etc...

Iată, în fotografie, vederea exterioară a noului spital din comuna Smeeni, raionul Buzău.

Bucureștiul

Bătrîna Cetate a lui Bucur, care împlinește anul acesta o jumătate de mileniu, întinerește clipă cu clipă. Munca avîntată a constructorilor face din Capitala patriei noastre un oraș tot mai minunat, mai înfloritor, un oraș socialist.

In fotografia de sus : *Iată cum arăta în secolul XVIII Piața Unirii de azi.*

In fotografia de jos : *Un nou bloc de locuințe, construit anul trecut lîngă Piața Unirii.*

INSEMNARE DINTR-O GOSPODARIE AGRICOLA DE STAT

Hărnicie

E seară. Prin fereastra larg deschisă pătrunde mireasma primăvăratică, proaspătă, a cîmpului... Oamenii din încăpere discută potolit, și din cuvintele lor se desprinde chibzuială și hotărîre. Sînt unii mai vîrstnici, alții mai tineri. Dar au ceva pe chipuri care îi aseamănă, parcă. Poate fiindcă toți au obrajii arși de soare și vînt, poate fiindcă toți sînt obișnuiți să cuprindă cu privirea nesfîrșitul holdelor.

Au venit la ședința aceasta cu o oarecare emoție. Fiindcă era prima. Prima ședință a Consiliului de conducere al gospodăriei, înființat după recenta Hotărîre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. La început, discuția s-a închegat greu. Dar inima și mintea fiecăruia dintre cei de față sînt legate, ca printr-un fir nevăzut, de toate treburile gospodăriei. Așa că, de la un timp, propunerile au început să vină firesc, limpede, pline de miez. Carnetul din fața tovarășului Gheorghe Fierbințeanu, directorul gospodăriei, se acoperea de slove mărunte:

...Să începem lucrările pentru construirea atelierului mecanic. Se alocă 150 000 lei.

. Să construim un grajd pentru încă o sută de vaci.

...Să aducem încă 500 de porci la crescătorie.

...Să dezvoltăm sectorul avicol.

...Să edităm în secțiile gospodăriei o foaie volantă, care să-i popularizeze pe fruntași.

De acolo, din carnețel, toate cîte sînt scrise vor prinde viață, curînd. Faptul că pleci la treabă cu oameni de nădejde, e o chezășie bună pentru asta. Și oameni de nădejde am cunoscut mulți în seara aceea. Pe comunistul Marcu Gheorghe, de pildă, șeful brigăzii mecanizate a secției Morteni, membru și el în consiliul gospodăriei. Mi s-a părut cam tăcut, întîi. Am înțeles ce fel de om e, abia cînd s-a ridicat și a spus :

— Tovarăși, știți că la Recea e o brigadă mecanizată, care în fiecare a zecea zi a lunii lucrează din economii. Brigada noastră s-a hotărît să-i urmeze pilda. Ba chiar s-o întreacă ! Noi o să lucrăm din economii fiecare a noua zi...

Atît. A trebuit apoi să aflu de la alții că mașinile lui Marcu Gheorghe sînt întreținute „ca niște ceasornice" și că, de cînd a început campania de primăvară, tovarășul Marcu nu se mai duce acasă, doarme la secție și iese la cîmp o dată cu zorii.

Și ca el sînt mulți. Am rugat pe cineva să-mi păstreze colecția foii volante a gospodăriei. O să fie ca o carte. O carte despre hărnicie și munca avîntată a acestor oameni, despre dragostea lor de holde.

G.A.S.-Petrești, regiunea Pitești

PETRUȚA MUNTEANU

Bogătașii din țările apusene sînt ni
vînători pasionați de... titluri „regal
Care mai de care se împăunează cu nu
pompoase, ca : „regele petrolului", „reg
conservelor", „regele caramelelor"
„regele scobitorilor", după marfa mai
portantă sau mai modestă pe care o p
duc fabricile lor. Unul singur, poate,
abătut de la această regulă. Este vorba
domnul Krupp, vestitul fabricant de
nuri din Germania Occidentală. Asem
unei cîrtițe, domnul Krupp stă retras
bîrlogul său aurit, nu vînează titluri
gale și caută, pe cît e posibil, să nu

reportaj știri informații NOUTĂȚI TEHNICE reportaj

Mesaj al viitorului

Istoricele hotărîri ale Congresului al XXI-lea al P.C.U.S., care luminează din plin drumul poporului sovietic spre comunism, prind viață clipă cu clipă, pe întinsul Țării Sovietice. Prin munca avîntată, eroică, a fiecărui om sovietic, din Kamciatka pînă în cîmpiile Ucrainei, giganticile proiecte care au uimit întreaga omenire, devin fapte împlinite.

...Cu adîncă emoție și bucurie a întîmpinat poporul sovietic, popoarele celorlalte țări socialiste, oamenii cinstiți din întreaga lume, comunicatul oficial al Direcției Centrale de statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. asupra îndeplinirii planului de stat al industriei sovietice pe primul trimestru al anului 1959.

Comunicatul acesta vestește o victorie răsunătoare, care înseamnă încă o înălțime cucerită, încă un pas îndrăzneț și puternic al poporului sovietic către viitor, către comunism: în această perioadă, planul de stat al producției globale a fost îndeplinit în proporție de 105 la sută. Cifrele care oglindesc această izbîndă sînt uriașe: siderurgiștii au dat patriei sovietice 10.500.000 tone de fontă și 14.500.000 tone de oțel. Minerii și petroliștii au scos din adîncuri 22.600.000 tone de cărbune și 126 milioane tone de țiței. Turbinele neobosite ale hidrocentralelor au smuls apelor 56.800.000.000 kWh energie electrică...

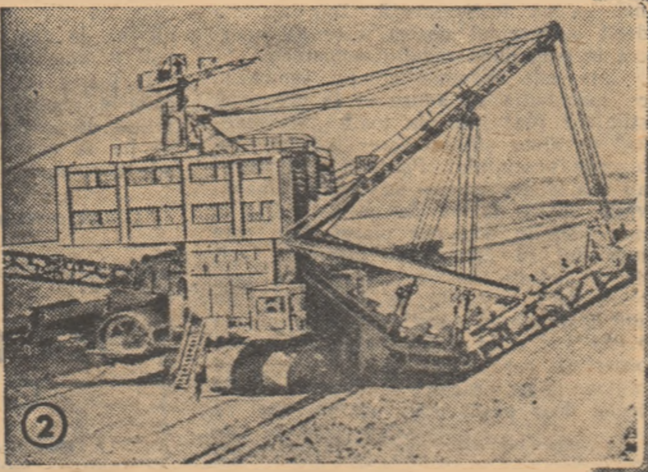
Dovada grăitoare a însuflețirii, a entuziasmului creator mereu crescînd cu care poporul sovietic îndeplinește mărețele sarcini ce-i stau în față, este că, în comparație cu aceeași perioadă a anului trecut, producția în diferitele ramuri industriale a crescut mult. Așa, de pildă, la fontă producția a crescut cu aproape un milion de tone, iar la energie electrică cu 6 miliarde kWh. S-au produs de asemenea cu 66 milioane m.p. mai multe țesături și cu aproape 8 milioane perechi mai multă încălțăminte.

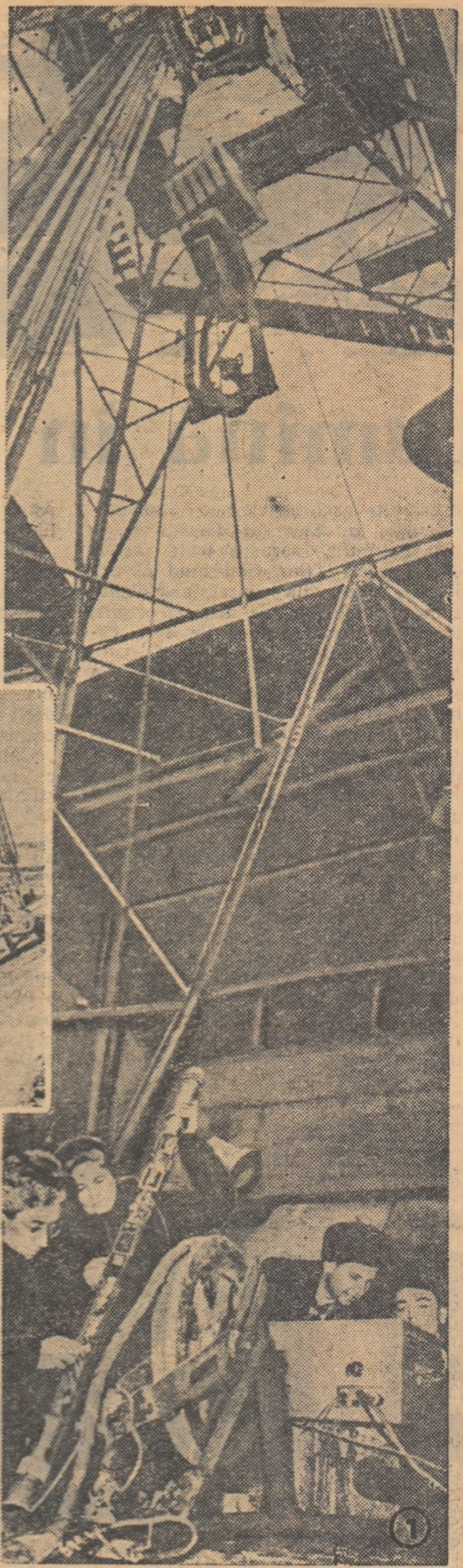
Șirul acesta de înfăptuiri, de victorii, e un mesaj strălucit al viitorului, al comunismului, al vieții neasemuit de frumoase pe care o clădește omul sovietic. Oamenii muncii din patria noastră salută cu entuziasm această biruință. Ei își sporesc neîncetat strădaniile pentru făurirea cu un ceas mai devreme a socialismului în scumpa noastră patrie, care, mînă în mînă cu celelalte țări socialiste, va păși în viitor către cele mai luminoase culmi ale vieții, ale fericirii.

Prin continentul sovietic

1. Desigur, ați recunoscut în fotografie interiorul unei sonde de petrol. Dar ce să caute oare acolo ciudatul instrument, semănînd cu un flaut, pe care-l minuiesc doi oameni? „Flautul" nu e decît un aparat științific, numit „urechea geologului", cu care specialiștii sovietici fac cercetări radiometrice în adîncuri.

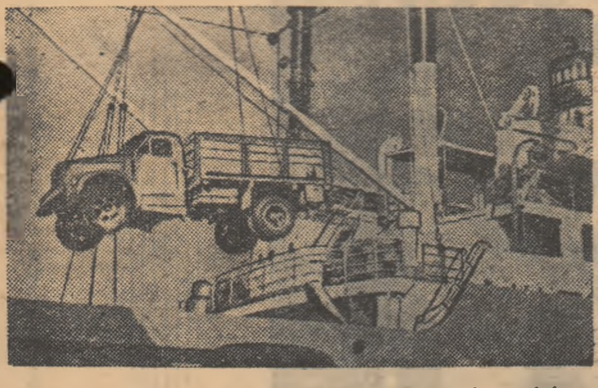
2. Ați auzit de vestitele mine la suprafață, care împînzesc întinsul țării sovietice? Iată cum arată o mașină, gigantică și complexă, care extrage minereu sub cerul liber, în apropierea orașului Kerci.

ROADELE PRIETENIEI

De neînfrînt e tăria țărilor socialiste în frunte cu U.R.S.S., de nezdruncinat sînt legăturile frățești, minunate, care unesc popoarele acestor țări. Ele pășesc, mînă în mînă, spre un viitor luminos, pașnic. Și, pe drumul acesta, o chezășie temeinică a victoriilor, a făuririi cu succes a socialismului și comunismului, sînt legăturile lor frățești, ajutorul economic multilateral. În timp ce „schimburile" comerciale dintre țările capitaliste se bizuie pe jaf, pe aservirea economică și politică a statelor mici de către marile puteri, legăturile economice dintre țările socialiste sînt întemeiate pe deplina egalitate, pe deplina respectare a drepturilor fiecăruia din ele. Și din Urali la Pekin, de la Moscova la Praga, de la București la Tirana, zeci, sute de trenuri și vapoare încărcate cu mărfuri de tot soiul, străbat căile apei și uscatului, căi ale unei prietenii înfloritoare.

Înainte de a începe să cutreere șoselele țărilor prietene, autocamioanele sovietice de export fac întîi o... plimbare aeriană cu macaraua, apoi, cu vaporul, străbat mii de kilometri pe mări

Ajutorul economic pe care îl acordă U.R.S.S. este un ajutor prietenesc, dezinteresat și avantajos.

Specialiștii sovietici construiesc uzine chimice în R.P.R., hidrocentrale în Vietnam, ajută țări ca India, Irakul etc.

Țara noastră exportă în R. P. Bulgaria produse petrolifere, iar prietenii bulgari ne trimit zahăr. Din R.D.G. ne sosesc utilaje pentru industria textilă și alimentară, iar țara noastră livrează prietenilor germani cherestea și produse agricole.

Și nu numai atît. Pe tărîmul științei s-a închegat, de asemenea, o colaborare rodnică, ale cărei rezultate contribuie din plin la progresul omenirii. Așa, de pildă, în îndepărtatul Vietnam va pleca, pe timp de un an, o echipă sanitară din țara noastră, compusă din specialiști în probleme de igienă și microbiologie. Și fără îndoială că, pe lîngă munca rodnică pe care o vor depune acolo, medicii noștri vor lega prietenii de neuitat.

...E ca un arbore vînjos, cu mii de ramurii, prietenia dintre popoarele țărilor socialiste. Înflorirea economică pașnică, traiul tot mai fericit, sînt roadele ei minunate.

RADIO GLOB

- În Republica Populară Ungară a intrat în funcțiune primul reactor atomic experimental, livrat de către Uniunea Sovietică și montat cu ajutorul tehnicienilor sovietici.
- Un grup de artiști ai Teatrului Mare Academic de Stat al Uniunii Sovietice, a sosit la New-York pentru a da o serie de spectacole. Interesul față de turneul artiștilor sovietici, este deosebit de mare. Ziarele și revistele americane au consacrat colectivului artistic sovietic numeroase articole.
- În S.U.A., unde se cheltuiesc sume imense pentru înarmare, muncitorii sînt lăsați pradă foamei și mizeriei. După unele declarații oficiale, numărul șomerilor americani a crescut în luna martie de la 1.326.000, la 5.800.000.

...e Krupp și suita lui

...n jurul numelui său. Și, desi... foarte necăjit cînd, nu de mult, ...ui recensămînt, ziarele vest... dat la iveală că domnul Krupp ... mai bogat om din Germania ... Aceasta, de fapt, nu e o nou... nimeni. Cînd sub domnia kai... dezlănțuit primul război mon... — bunicul era cel mai bogat ...ermania. Cînd Hitler, fiara cu ...sc, a aprins din nou făclia răz...pp — tatăl era cel mai bogat ...mania. Azi, sub cîrmuirea can... Adenauer, Krupp — fiul, e cel mai bogat om din Germania Occidentală. Foarte firesc. Deoarece cancelarul Adenauer respectă întocmai „tradiția" înaintașilor săi imperialiști și fasciști, comandînd de zor mii și mii de tunuri uzinelor Krupp. Și în chipul acesta, banii storși din sudoarea muncitorilor vest-germani ajung în buzunarul lui Krupp, făcînd din el „omul cel mai ...etc".

Și la fel ca odinioară, domnul Krupp, ale cărui tunuri amenință din nou pacea, viața a milioane de copii, are o „suită" strașnică, demnă de el. Il are, de pildă, pe Hermann Krumey. Sub titlul respectabil de „consilier municipal", pe care-l poartă azi Hermann Krumey, se ascunde un criminal odios, fost comandant S.S., care are pe conștiință asasinarea a 460.000 de cetățeni unguri. Și încă un amănunt: H. Krumey a ucis 81 de copii în satul cehoslovac Lidice... In suita lui Krupp mai e și Sepp Dietrich, fostul comandant al gărzii personale a lui Hitler. Sepp a fost de curînd eliberat din închisoare, cerîndu-i-se probabil, și... scuze (!!!)

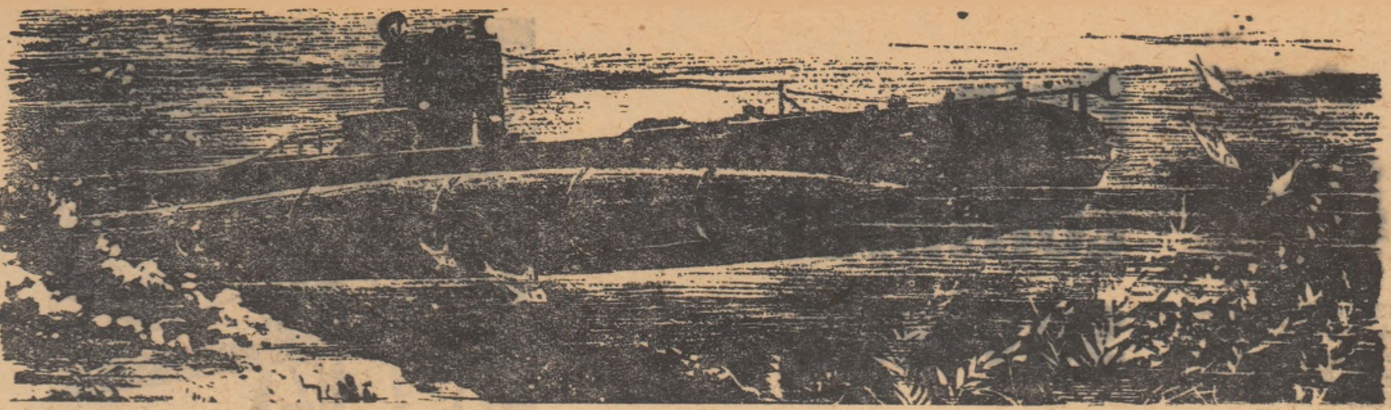
Lista ar putea continua la nesfîrșit. E de ajuns însă un singur fapt, care spune totul: printre cei 135 de generali și amirali care comandă armata vest-germană, nu e niciunul care să nu fi avut posturi de comandă în armata hitleristă, nu e niciunul care să n-aibă mîinile pătate de sînge.

...„Cu toate că domnul Krupp, din „modestie", nu aleargă după titluri, oamenii i-au găsit unul: „regele ucigașilor".

Numai că, în calea planurilor mîrșave ale domnului Krupp și ale clicii sale, stă de astă dată, ca un zid, voința neînfrîntă a popoarelor, care spun un „NU!" hotărît războiului și distrugerii.

VASILE MĂNUCEANU

...portaj / știri / informații / NOUTĂȚI TEHNICE / reportaj

Lumină în fundul oceanului

Strădaniile exploratorilor şi savanţilor sovietici au făcut să dispară de pe atlasul geografic aproape toate „petele albe". In acelaşi timp, dat fiind că cea mai mare parte din suprafaţa globului este ocupată de ape, de mări şi oceane, omul şi-a îndreptat eforturile spre cunoaşterea misterelor din adîncuri.

De mai mulţi ani, se construiesc în diferite ţări, aşa numitele „batiscafe", aparate destinate explorării marilor adîncuri marine. Dar batiscafele prezintă mari neajunsuri: ele nu se pot deplasa decît în linie verticală, iar scufundarea lor în apă nu poate ţine mult timp. Şi apoi, succesul cercetărilor depinde în mare măsură de întîmplare. Nu se ştie niciodată, înainte de scufundare, dacă batiscaful va nimeri într-o zonă ale cărei fenomene merită să fie cercetate. De asemenea, în apus, construcţia acestor aparate nu este inspirată numai de interesul ştiinţei, ci în aceeaşi măsură de stabilirea unor recorduri de adîncime.

Construirea, de curînd, în Uniunea Sovietică a submarinului „Severeanka", primul laborator submarin din lume, a

deschis orizonturi largi pentru realizarea unui vast program de cercetări ştiinţifice.

Am avut de curînd prilejul să păşim pe bordul acestei nave uimitoare. Natural, vizita aceasta a trezit în noi amintirea eroilor lui Jules Verne şi în primul rînd a vestitului căpitan Nemo. Ne aflam în nord, pe malul mării Barenţ, unde locuitorilor le place să spună despre clima lor: „La noi iarna nu durează decît zece luni, apoi avem numai vreme frumoasă!". Sosisem acolo iarna, cînd soarele dispare pentru mult timp la orizont. In fiecare zi, timp de 2—3 ore, un crepuscul cenuşiu venea să înlocuiască soarele, care ne părăsise pentru totdeauna. Apoi, întunericul se instăpînea din nou, noaptea se făcea neagră ca cerneala.

Munţii, ale căror siluete masive dominau micul golf, erau acoperiţi de zăpadă, iar poalele lor erau bătute de valurile mării.

Chiar şi pentru aceste locuri adînci, frigul era excepţional. Din adîncul mării, care nu îngheaţă niciodată, se ridicau norişori de spumă. Deodată, o lumină vie ţîşni din valuri. Aceasta ne-a amintit monstrul misterios pe care eroii lui Jules Verne l-au luat drept o enormă balenă fosforescentă. Dar nu era decît submarinul nostru, care se întorcea în golf, după rodajul motoarelor.

Care este misiunea acestui submarin, ce contribuţie va aduce el la progresul ştiinţei? Mai întîi de toate „Severeanka" va ajuta ştiinţei care studiază problemele pescuitului. Pescarii şi aviatorii au foarte des ocazia să observe manevrele dibace făcute de peşti, pentru a nu cădea în ochiurile plasei. Dar, este imposibil să întreprinzi cercetări, cît de cît exacte, despre comportarea peştelui, dacă posturile de observaţie nu sînt instalate în adîncime, în apropierea plasei sau chiar deasupra ei. Asemenea observaţii permit să se perfecţioneze mijloacele de pescuit, astfel încît să fie prinşi doar peştii mari, iar cei mici să scape, ceea ce face să se reîmprospăteze necontenit rezervele de peşti.

Pînă acum, ştiinţa nu dispunea decît de cîteva mijloace disparate, care nu îngăduiau specialiştilor în piscicultură să rezolve problemele importante ce-i preocupă. Datorită laboratorului submarin, care va putea efectua lungi campanii, se vor putea culege însă datele necesare despre comportarea peştilor, despre cele mai bune mijloace de pescuit.

Care este echipamentul ştiinţific de la bordul submarinului?

In primul rînd, postul de televiziune, care permite investigaţii în direcţia de mers a submarinului, sondele acustice, aparatele extrem de sensibile pentru măsurarea varietăţilor de temperatură, a salinităţii şi transparenţei. Aceste mijloace sînt indispensabile pentru a cunoaşte condiţiile de viaţă ale faunei marine.

De-a lungul fiecărui bord, submarinul posedă proiectoare puternice. Străbătînd opacitatea apei, ele uşurează observaţia vizuală prin hublouri. Acestea din urmă sînt nişte ferestruici practicate în cele două borduri; de asemenea şi în plafon. Fiecare hublou este înzestrat cu dispozitive de fotografiat şi de luat vederi. Un aparat special, instalat în „compartimentul ştiinţific", măsoară de mai multe ori pe minut temperatura şi salinitatea apei, indiferent de adîncimea şi viteza navei. In consecinţă, există toate posibilităţile de a întrebuinţa metoda vizuală la fel de bine ca metoda acustică de cercetare.

Anul acesta, submarinul, care se află la dispoziţia Institutului de pescuit maritim şi de Oceanografie, va face mai multe călătorii în regiunile de pescuit îndepărtate. El va avea la bord o echipă compusă din ihtiologi, hidrologi, tehnicieni de pescuit, electricieni şi specialişti în acustică.

E foarte probabil, dragi cititori, ca primele rezultate ale cercetărilor întreprinse de echipajul de pe „Severeanka" să fie de acum publicate cînd veţi citi aceste rînduri.

(După revista „Uniunea Sovietică")

Cel mai mare cuptor Martin din lume

Specialiştii de la Institutul Unional „Stalproekt", din Moscova, lucrează la proiectarea celui mai mare cuptor Martin din lume, cu un volum de 750 tone.

Pînă în prezent, cele mai mari cuptoare Martin, moderne, au un volum de 500 tone.

Noul cuptor va produce, anual, aproximativ de 1,5—2 ori mai mult oţel decît oricare cuptor Martin existent în prezent. Pentru construirea unui asemenea cuptor, cheltuielile specifice scad aproximativ cu o cincime. Cantitatea de combustibil necesară pentru topirea unei tone de oţel va fi cu mult mai mică. Drept combustibil se prevede folosirea gazelor naturale sau a gazelor de cocserie; iar injectarea aerului, îmbogăţit cu oxigen, va contribui la intensificarea procesului de topire.

Acest lucru este posibil pentru că industria constructoare de maşini din U.R.S.S. poate, în prezent, să producă utilaj puternic pentru cuptoare gigantice cum nu s-au construit nicăieri pînă acum. Printre altele, se prevede să se construiască macarale cu o capacitate de ridicare mai mare cu 150 de tone decît a celor existente acum şi cu un volum al cupei de 400 tone.

MAME GRIJULII...

1. Deşi noul născut are o înălţime respectabilă (5,25m) e totuşi un pui, iar mama—girafă nu-l lasă o clipă singur, ocrotindu-l cu drag. Dar, vă asigurăm, nu-l pîndeşte nici o primejdie, fiindcă mica familie nu trăieşte în savană, ci în grădina zoologică din Vincenţio (Franţa).

2. Cu capetele plecate, graţios, pinguinii, uriaşele păsări polare, îşi privesc cu duioşie puii, care s-au ascuns speriaţi în puful alb.

NOI CUCERIRI ALE ŞTIINŢEI MEDICALE

INLOCUITORUL DE SINGE

In medicină, ca şi în alte domenii ale ştiinţei, îşi găsesc o aplicare tot mai largă masele plastice. Ele au numeroase întrebuinţări în chirurgie şi în industria farmaceutică. „P.V.P." este numai una din realizările ştiinţei medicale sovietice în acest domeniu. Acesta este un preţios preparat obţinut din produsul sintetic — polimer vinil pirrolidon. El este un bun înlocuitor al sîngelui în cazuri grave, hemoragii sau diferite boli.

„RINICHIUL ARTIFICIAL"

O însemnată realizare care aparţine de asemeni oamenilor de ştiinţă sovietici este „rinichiul artificial" care înlocuieşte temporar, cu mult succes, funcţiile rinichilor naturali. Acesta nu numai că îndeplineşte funcţia sa de filtru, curăţind sîngele de substanţele otrăvitoare, dar elimină prisosul de apă din sînge şi cînd e nevoie introduce chiar în sînge substanţele necesare organismului omenesc.

UN APARAT FOTOGRAFIC NEOBIŞNUIT

In R. D. Germană a fost creat un aparat de fotografiat cu totul neobişnuit prin dimensiunile şi întrebuinţarea lui. Noul aparat are şase obiective, fiecare de mărimea unei gămălii de ac, şi un dispozitiv special pentru iluminare. Confecţionat din argint, mase plastice şi porţelan, aparatul este introdus, cu ajutorul unei sonde speciale, în stomac, iar sistemul de iluminare permite fotografierea acestuia.

Citiţi aceste cărţi:

- „Agronomia distractivă" (colecţia „In ajutorul activităţii practice a pionierilor şi şcolarilor") de A. G. Doiarenko
- „Ghidul radioamatorului constructor" (colecţia „In ajutorul activităţii practice a pionierilor şi şcolarilor") de Mihai Tanciu şi George Racz.
- „Călătorie în univers" (colecţia „Ştiinţa învinge") de I. M. Ştefan.
- Soare, pietre şi cărbuni" (colecţia „Ştiinţa învinge") de Ilie Barbu.

CONCURSUL pentru cea mai bună corespondență

In munții bogați ai Banatului, undeva, într-un colțișor ascuns între dealuri, se află orașul Reșița. Ce-i drept, e un oraș mic, dar deosebit de frumos, cu multe fabrici și uzine în care lucrează muncitori neîntrecut de harnici. Noi am vizitat fabricile și uzinele din Reșița și am stat de vorbă cu muncitori tineri și bătrîni care ne-au povestit despre viața lor din trecut și de azi.

In regimul democrat-popular, orășelul nostru crește mereu și se înfrumusețează. In locul căsuțelor mici de pămînt, în care oamenii trăiau în mizerie, pentru harnicii reșițeni s-a construit un cartier nesfîrșit de blocuri muncitorești, cinematografe, magazine, parcuri și stadioane — unde oamenii se odihnesc și se distrează. De curînd, s-a terminat și construirea bazinului de înot. Noi abia așteptăm să înceapă căldurile, să ne putem scălda în apa lui limpede și răcoroasă.

Pe străzile orașului Reșița e multă forfotă. Megafoanele cîntă continuu, mașinile circulă grăbite încolo și încoace, iar pretutindeni întîlnești oameni veseli, plini de voie bună. Cît e de frumos și de bogat orașul nostru, nu-și poate da nimeni seama decît cei care trăiesc zi de zi aici. In parcurile și grădinile din orașul nostru sînt flori nespus de frumoase, iar cînd se va introduce și iluminatul fluorescent, Reșița va străluci ca în basme.

VOIAN DORINA
cl. a IV-a
Școala elementară nr. 5 — Reșița

Dragă redacție,

Vreau să-ți povestesc cum am ajutat noi, pionierii la electrificarea comunei. Știind că peste cîteva zile vor veni echipele de electricieni, Sfatul popular a început să pregătească materialele ce cad în sarcina sa. Iată însă că electricienii, depășind planul, au ajuns mai repede în sat la noi. Bineînțeles, ne-am bucurat cu toții. Lipseau însă cîlții pentru înșurubarea izolatoarelor. O parte se strînseseră, dar mai lipseau vreo 40 de kg. „Ce facem? Noi nu putem sta degeaba", au spus muncitorii, președintelui Sfatului popular. Atunci, președintele își aminti că noi pionierii am putea da o mînă de ajutor. Și nu s-a înșelat. Bucuroși că putem contribui la grăbirea electrificării comunei am pornit imediat la lucru. Ne-am organizat pe grupe, ne-am împărțit pe sectoare ca să putem cuprinde toată comuna. Și, umblînd din casă în casă, peste puțină vreme ne-am întors cu sacii, traistele și coșurile pline de cîlți. Adunasem peste 40 de kg., tocmai cantitatea de care aveau nevoie electricienii. Tovarășul președinte al Sfatului popular ne-a mulțumit tuturor, iar noi am fost bucuroși că am putut face un lucru bun.

DUȚESCU VALERIU
clasa a VII-a
Com. Văleni, reg. Pitești

SINT PIONIERA!

Ce mult am așteptat această zi! Cred că toată viața nu voi uita momentul cînd am rostit angajamentul solemn și cînd tovarășa instructoare mi-a înmînat cravata roșie. M-am uitat atunci în jur. Am citit în ochii prietenilor mei aceeași bucurie, aceeași hotărîre. Hotărîrea de a fi mai silitori la învățătură, de a nu se da înapoi de la muncă, și de a fi modești. Noi știm că a fi pionier e o mare cinste, dar și o mare răspundere. De aceea, vom căuta să ne îndeplinim îndatoririle noastre. Vom face totul ca să fim adevărați pionieri.

HIOARA ELENA
detașamentul 7, unitatea nr. 1, comuna Insurăței, regiunea Galați

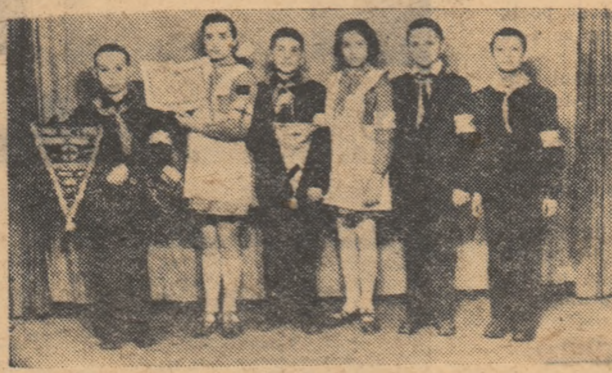
Revista pionierească

In unitatea noastră, nr. 16, cu începere din luna ianuarie, apare o revistă pionierească numită „Viața unității"

S-a alcătuit și un colectiv de redacție din trei membri și anume: Corlățeanu, Ar ciu și Borcoci. Revista apare la fiecare dată de 1 și 16 ale lunii. Primul număr din ianuarie 1959 a fost dedicat sosirii noului an. Tot în acest număr erau materiale care povesteau despre felul în care s-a desfășurat carnavalul pionieresc la noi în unitate, propuneri pentru acest an, răvașele colectivului de conducere al unității și probleme distractive. In numerele din februarie au fost publicate articole despre adunarea de unitate, despre spectacolul dat de grupa satirică „Țepeluș", despre concursul pentru „Cupa detașamentului fruntaș", concurs închinat acțiunilor patriotice, despre excursia pionierilor la uzina „Electroputere" din orașul nostru și multe altele.

Pionierii citesc, cu mult interes, revista noastră pe care o așteaptă să apară, cu nerăbdare.

CLUBUL CORESPONDENȚILOR
Școala medie nr. 2 „Frații Buzești" — Craiova

MICII „SANITARI"

Fotografia de mai sus reprezintă pe cei șase pionieri din clasa a V-a de la Școala de 7 ani nr. 1 din orașul Tîrgoviște, care, la concursul de Crucea roșie, faza orășenească, au obținut nota 10 la toate probele: Alexe Florin, Funățeanu Viorica, Zegheru Ion, Teodorescu Petre, Mărgărit Elena și Ciocsdeica Ion

★

Ca oricare altul, concursul școlar de Crucea roșie al posturilor sanitare, presupune intense pregătiri teoretice și multe exerciții practice. De aceea, cei șase pionieri, responsabili cu Crucea roșie pe clase au organizat dese întîlniri ale pionierilor cu diferiți medici, unde au avut prilejul să afle multe lucruri despre felul cum se pot feri de bolile contagioase. Fiind mereu alături de medic, în perioada de iarnă, cînd bîntuie gripa, ei au dat sprijin personalului sanitar din școală. Pentru a preveni gripa în școală, ei au scris articole la gazeta de perete prin care au cerut tuturor pionierilor și școlarilor să vină curați și îngrijiți la școală, iar în pauză s-au îngrijit de fiecare dată să aerisească clasele. In cinstea concursului, cei șase pionieri au făcut fotomontaje și au alcătuit un bogat album cu fotografii, reprezentînd diferite aspecte din activitatea Crucii roșii din școală.

Acum, se pregătesc pentru concursul regional. Ei speră să obțină același succes.

PREDESCU FILOFTEIA
activist U.T.M.
Comitetul orășenesc — Tîrgoviște

Ne pregătim pentru 1 Mai

De cîteva zile e fierbere mare în clasă. Vrem să întîmpinăm ziua de 1 Mai cu frumoase realizări. Primul angajament pe care ni l-am luat este ca, pe cel de-al III-lea trimestru, să alungăm toate notele slabe din catalog. Pentru aceasta, am luat măsuri. In primul rînd, ne-am împărțit cu mai multă grijă timpul. In al doilea rînd, îi ajutăm pe cei slabi la învățătură, ne facem lecțiile împreună cu ei și le arătăm cum să-și planifice timpul. Pe lîngă toate acestea, ne-am hotărît să înfrumusețăm și clasa. S-a cumpărat pînză din care fetele au lucrat, cu multă pricepere, perdeluțe. Am pus și ghivece de flori la geamuri. Iar catedra și catalogul le-am învelit în hîrtie curată. Alții au reparat fel de fel de lucruri prin clasă.

IVANESCU IULIA
cl. a V-a
Școala de 7 ani, comuna Amara
regiunea Galați

In cinstea zilei de 1 mai

● „Pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Cogealac regiunea Constanța, au strîns cantitatea de 11.000 kg fier vechi și 300 kg zdrențe. In plus, ne spune Niță Maria din clasa a V-a, au amenajat un teren de 2.000 m. p. pe care, nu de mult, l-au cultivat cu plante și zarzavat".

● Rozenberg Mira din clasa a VI-a Școala de 7 ani nr. 26 din Timișoara, ne comunică și ea că, în cinstea zilei de 1 Mai, pionierii și școlarii au prestat peste 1.000 de ore de muncă voluntară la amenajarea noului local al școlii. Astfel, ei au ajutat la curățenia sălilor de clasă, la spălarea geamurilor și la transportul băncilor de clasă din vechiul local. Datorită ajutorului lor, s-a economisit o însemnată sumă de bani.

● O veste asemănătoare ne-a trimis pionierul Racovițan Vasile din clasa a IV-a, de la Școala de 7 ani, comuna Babșa. „Pionierii, ne scrie el, au participat la munca de curățire și desfundare a șanțurilor din fața caselor lor, pe o lungime de circa 400 metri. Cu acest prilej, s-au evidențiat pionierii Ciocoi Cornelia, Bot Viorica și Jivan Corneliu".

● „Pionierilor de la Școala de 7 ani din comuna Vingord, regiunea Hunedoara, li s-au înmînat, de curînd, de către organele Ocolului silvic, insigne și carnete de „Prieteni ai pădurii". Aceasta, în urma strîngerii a 1.600 kg ghindă și 29 kg semințe de salcîm și arțar. Acum, scrie pionierul Scorța Aurel, sîntem hotărîți ca, în cinstea zilei de 1 Mai, să creștem peste 60 de iepuri de casă și 110 pui".

● „Pionierii școlii din comuna Olaru, regiunea Pitești au curățat și amenajat o suprafață de 10 ha teren pentru pășunat. Cei mai harnici, ne scrie tovarășul învățător Petrișor Nicolae, s-au dovedit a fi pionierii Năstase Nicolae, Cîrstea Vasile, Tilmaciu Ion, Anghel Ion și alții".

tolba cu scrisori

Munteanu Irina din Bîrlad ne-a trimis versuri despre orașul ei și o scrisoare în care spune că ar vrea să devină o poetă ca Vasile Alecsandri sau Mihail Eminescu, fiindcă îi place foarte mult natura. Dragă Irina, nu-i suficient să dorești să ajungi poetă, numai pentru că îți plac frumusețile naturii. Poezia ta e plină de greșeli de ortografie, așa că te rog să te împaci mai întîi cu gramatica și numai cînd veți fi prietene bune, să încerci să-ți torni în stihuri, gîndurile.

Cele spuse pentru Irina, sînt valabile și pentru **Avramescu Rodica** din București, **Hornea Matilda** din Rîmnicu-Sărat, **Dumitrache Constantin** din comuna Potcoava și **Gheorghe Ion** din București.

Mi-a plăcut poezioara trimisă de **Miruna Popescu** din Craiova, adevărată adiere de primăvară și m-au bucurat versurile lui **Ionescu Vasile** din comuna Dozești:

Primăvară, ești frumoasă
Și de oaspeți bucuroasă.
Cu tine vin mii și mii
Cocostîrci și ciocîrlii.

Frumos își exprimă simțămintele **Mera Vasile** din comuna Tansa:

Foșnind, pe o creangă gingașă
Un clopoțel alb s-a ivit,
Sub crengi, spre soare și lumină,
Un fir de iarbă-a răsărit.

O adevărată avalanșă de poezii despre primăvară! Despre primăvară scrie **Pavel Vasile** din comuna Cornești care, pentru a-și da poate mai multă importanță, semnează: „P. Vasile Vaiacovski". De ce asta Vasile? Dacă-l iubești pe Maiacovski, nu-i schimba numele și nu ți-l alătura numelui tău. Dar ce s-a întîmplat prieteni? **Däringă Ilie** din Botoșani semnează și el poezia trimisă cu numele de... „Speranță"

Vă plac versurile lui **Dijmărescu Eugen** din Constanța? Iată ce ne scrie el:

Duduie tractoarele
Pe toate ogoarele
Ca să fie holda mare
Pentru țara muncitoare.

Dragă **Amititiloaie Gh.** din comuna cu nume frumos Crasnalunca, ceea ce mi-ai trimis e prea puțin pentru a-mi putea face o impresie. Mai trimite și alte versuri.

Doroipan Anica din Suceava, ne trimite aceste versuri pline de gingășie și farmec:

Iată ghiocelul care
Strigă tot în gura mare:
„Hei, gîndaci, fire de iarbă,
Scoateți capul din zăpadă!"

Frumoase versuri a scris o altă Ană, **Ana Voloș** din Lăpușul Romînesc.

Floare-albastră de grădină
Ce frumoasă-i viața noastră!
Floare-albastră de grădină
Se făcu în sat lumină.

Printre cei care mi-au trimis versuri demne de luat în seamă, în care am întîlnit cuvinte de laudă pentru patrie și viața nouă, se numără și **Negoiescu Maria** (Coșești), **Olga Bădescu** (București) **Schwartz Robert** (Arad) **Ilie Gh.** (Alexandria) **Pîrvu N.** (Plosca) **Mesaroș Doina** (Cluj) **Stănescu Monica** (Buzău) **Costache Nicu** (Traianu) **Bălan Elena** (Buzău) **Davidovici Iacob** (Toplița) **Schirtin Maria** (Teșcani) **Bacu Eleonora** (Petelea) **Băluță Gh.** (București) **Papastate Magdalena** (București) **Nilă Aurel** (Iarmata) și **Hossu Vasile** (Gherla).

Tuturor, le urează spor la muncă,

Moș Toma Poștașul

București, oraș al luminii

Prin orașul lui Bucur...

Frumusețea orașului nostru a fost cîntată de poeți, nemurită de pictori și lăudată de călătorii ce i-au străbătut străzile, din vechimi, pînă astăzi.

Orașul a cărui fată se schimbă mereu, orașul clădirilor albe și al grădinilor bogate, reînflorește, datorită strădaniei miilor de constructori care îi sporesc, zi de zi, frumusețea. In anii regimului nostru democrat-popular, datorită grijii partidului, cresc zi de zi noi construcții, locuințe pentru oamenii muncii, edificii de artă și cultură.

Schele noi sînt pretutindeni în orașul lui Bucur. Vom porni azi, pe străzile și bulevardele sale, pentru a vă vorbi despre cîteva aspecte ale orașului nostru, oraș al luminii și al culturii. Așadar, la drum.

Undeva, lingă strada Brezoianu...

Emoționat, Grosulescu Emil se grăbește să noteze în carnet explicațiile tovarășei ghid al muzeului. Atent, Constantinescu Mircea face, în fața fiecărei picturi, cîțiva pași înapoi sau lateral, ca s-o privească în cea mai potrivită lumină...

Cei cîțiva pionieri de la Școala medie nr. 18, care, aflîndu-se în vacanța de primăvară, vizitau muzeul „G. Tattarescu" se străduiau să priceapă și să înțeleagă totul.

Casa memorială se află undeva în apropierea străzii Brezoianu. E o clădire veche, în stilul caselor de acum aproape un secol, cu o curte interioară în care dă un geamlîc circular, construit la nivelul etajului întîi. In patru, cinci încăperi și anume acolo unde a locuit pictorul, se află amenajat muzeul. El cuprinde tablouri (printre care se remarcă în primul rînd celebrul portret în care Tattarescu îl înfățișează pe marele Bălcescu) cărți, obiecte de epocă. Se mai află aici și o serie de documente privind prima școală romînească de bellearte. Muzeul și casa memorială „G. Tattarescu" este unul din multele semne de prețuire pe care regimul nostru democrat-popular, partidul o acordă operelor înaintașilor artei romînești.

Condeiele micilor dar atenților vizitatori alunecă grăbite pe foile carnetelor. La școală, după terminarea vacanței, vor avea multe de povestit prietenilor.

Atelier literar

— Mie îmi place poezia lui Spinei. Vorbește cu multă căldură despre Bucureștiul nostru drag. Mi-ar fi plăcut însă mai mult dacă respecta în toate strofele, ritmul...

— Dar nici rimele nu-s prea grozave...

Discuțiile din cadrul cercului literar al gazetei „Scînteia pionierului" se desfășoară cu entuziasm și pricepere. Pionierii care participă, începători pe tărîmul literaturii și în același timp fruntași la carte, se străduiesc să se ajute cît mai eficace unul pe altul. Poezia pe care o discută de astă dată, se intitulează „Bucureștiul azi". Printre cei care vorbesc cu deosebită pricepere se află Ionescu Anca, o talentată povestitoare, pionieră în clasa a VII-a a Școlii de 7 ani nr. 70, pioniera Anesia Balada, care scrie versuri și învață la Școala medie nr. 31...

Dar nu numai poezia lui Spinei evocă Bucureștiul. Astăzi și Cocoș Eduard, și Niță Veturia și încă alții au adus poezii închinate Capitalei noastre dragi. Și, lucru minunat, care dovedește o dată în plus necontenita ei înflorire, toate aceste poezii vorbesc despre case noi, blocuri în construcție, șantiere, magazine, stadioane, parcuri, care răsar, prin munca entuziaștilor constructori, la tot pasul.

Ședința de lucru a cercului literar se desfășoară în continuare. Să le urăm succes participanților și să ne urmăm drumul prin București, așteptînd să-i întîlnim, cine știe, poate chiar în paginile gazetei, semnînd poezii sau schițe închinate dragostei de patrie, organizației de pionieri.

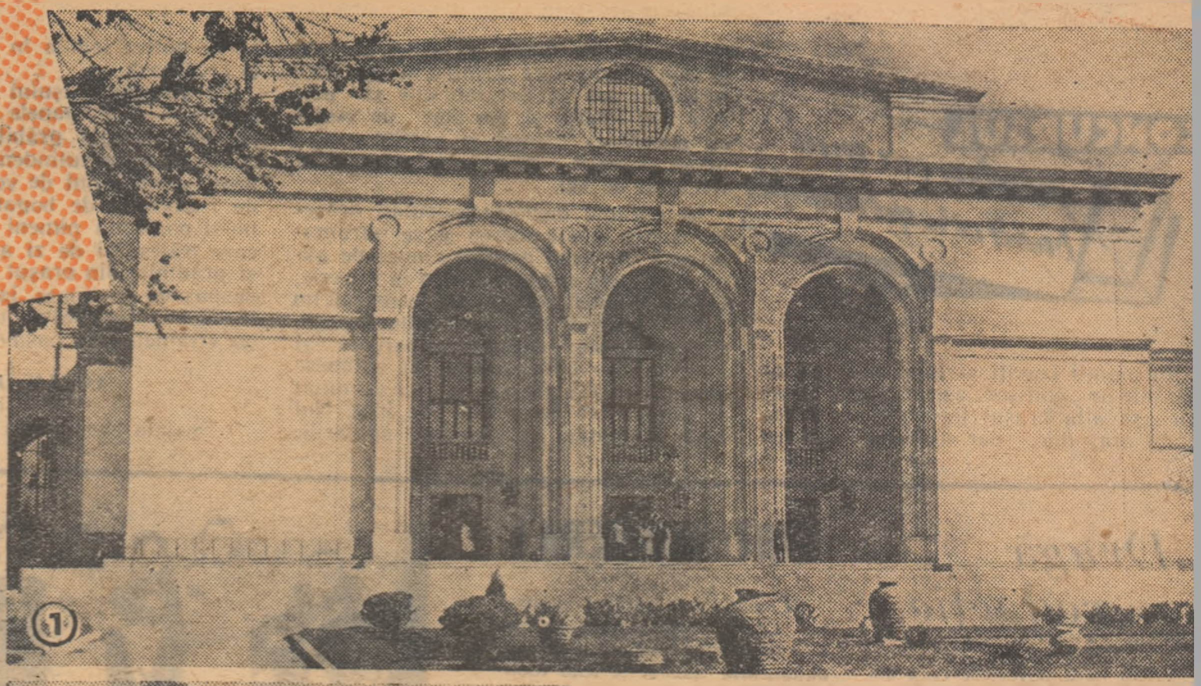
Cărți... cărți... cărți...

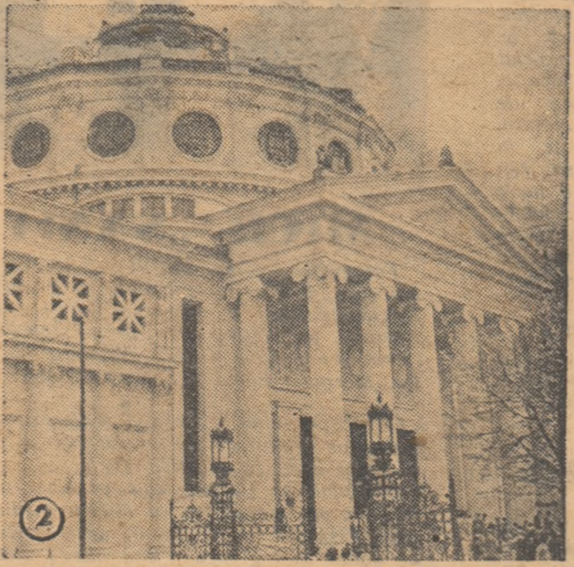
Prin grija partidului mii și sute de mii de cărți se tipăresc azi în țara noastră. Multe dintre ele sînt închinate copiilor.

Sîntem în „Librăria Copiilor" de pe Bulevardul Magheru. In fața ușii de la intrare, un falnic Don Quijotte călare pe Rosinanta, străjuie vitrinele de cristal în care scînteiază coperțile cărților noi. Pe un perete, veverițe și vulpoi, iepuri și urși răsar dintr-un tablou și un farmec neștiut, de poveste, plutește în încăperea liniștită.

Am notat pentru voi, dragi prieteni, cîteva titluri noi. Iată-le:

Otilia Cazimir — „Poezii".
Jules Verne — „Mathias Sandorf".

1) Teatrul de Operă și balet al R.P.R.
2) Ateneul R.P.R.
3) A apărut o carte nouă!

Anatoli Ribakov — „Pasărea de bronz".
Dumitru Almaș — „Cetatea de pe stînca verde".
L. Voronkova — „Mașa".
Valeria Boiculesi — „Ina-Mădălina".
Mihu Dragomir — „Poveștile bălții".

In librărie, se mai află o cutie de scrisori în care copiii pot să-și depună răvașele lor către scriitorii preferați, ori către Editura tineretului. Așa că, nu mai întîrziați și trimiteți deîndată părerile și rugămințile voastre maeștrilor condeiului.

Pînă atunci, noi ne-am propus o întîlnire cu poetul Dimos Rendis, autorul volumelor de versuri „Dimineața patriei", „Argonauții", „Cîntecul străzii" și al volumului de povestiri „Copiii Atenei".

După ce l-am căutat prin toată Capitala, l-am găsit, tîrziu, tocmai la Mogoșoaia, la Casa de Creație a Scriitorilor...

In palatul lui Constantin Brîncoveanu

La cîțiva kilometri de București pe șoseaua Tîrgoviștei se află un palat zidit de Constantin Brîncoveanu, pe malul unui lac albastru. Trepte de marmoră și granit, străjuite de arbori vechi, coboară spre lacul pe malurile căruia se leagănă stuful și trestiile galbene. Palatul are săli mari, pardosite cu mozaic auriu și ceardacuri largi, cu stîlpi răsuciți, pe care truda meșterilor pietrari a desenat flori și frunze. Cozi de păuni se resfiră deasupra ușilor, peste balcoanele grațioase suie, cotropitoare, iede[...] Aici, la Mogoșoaia, este acum un bogat muzeu [...] artă feudală, secție a Muzeului de Artă al R.P.R. [...] sălile largi întîlnești reproduceri după tablouri zugrăvite de vestitul Pîrvu Mutu Zugravul, talge[...] și vase de ospețe ieșite din mîinile meșterilor argi[...]tari din Transilvania.

Intîlnindu-l, în sfîrșit, pe Dimos Rendis, l-am în[...]trebat la ce mai lucrează. Poetul mi-a spus că [...] terminat un poem dedicat sărbătoririi celei de a 15[...] aniversări a Eliberării și că acum definitivează u[...] volum de versuri pentru copii. Versurile vor vor[...] despre viața nouă a patriei, despre partid și desp[...] școală. Pînă noaptea, tîrziu, am ascultat versur[...] poetului și vă putem spune de pe acum că ele [...] vor bucura de deplina apreciere a copiilor.

„Mingea"

Intorși la București, ne-am dus, nerăbdători, s[...] vizionăm noul film romînesc „Mingea", producție [...] studioului de filme „București" dar... la intrarea î[...] cinematograf ne-a întîmpinat, neprietenos ca întot[...]deauna, anunțul: „Nu mai sînt bilete".

A fost în mîhnirea noastră și o rază de bucuri[...] gîndindu-ne că filmul se bucură de atenția și prețu[...]rea spectatorilor. Ne-am amintit că în urmă c[...] multe luni, trecînd pe o stradă, am întîlnit echipa d[...] filmare într-unul din cartierele Capitalei. Trecător[...] priveau aparatele ciudate și, pe strada potopită d[...] lumina reflectoarelor, am zărit un băiețaș cam d[...] patru ani. Așa am făcut cunoștință cu cel mai tînă[...] actor de film, cu Ionel Bodeanu, eroul principal a[...] filmului „Mingea"...

Ateneul a împlinit 73 de ani!

Frumoasa clădire a Ateneului R.P.R., cu coloanel[...] sale zvelte sprijinind cupola, este o mîndrie a ora[...]șului nostru. Sub această cupolă au răsunat acor[...]durile muzicii lui Beethoven, Ceaikovski și Verd[...] aici, cu obrazul aplecat pe lemnul fermecat al vi[...] George Enescu a făcut să răsune doina romînea[...] In cîntece se legănau apele și pădurile țării, lumin[...] amurgurilor și fulgii de zăpadă ai iernii. Oameni[...] muncii umplu fotoliile Ateneului, îmbogățindu-și cu[...]noștințele cu lumina muzicii.

In urmă cu opt decenii, pe locul unde este acum Ateneul, era manejul unor circuri rătăcitoare, î[...] mijlocul unei grădini. A fost lungă povestea Ateneu[...]lui. După ani și ani de discuții și tocmiri, cîrmuitori[...] țării în frunte cu jefuitorul Carol I, nu au pus l[...] dispoziția constructorilor, fondurile necesare. Iniția[...]torul construirii Ateneului, C. Esarcu a lansat lo[...]zinca:

„Dați un leu
Pentru Ateneu".

Și așa, leu cu leu, au fost strînși banii. Se poate spune că oamenii simpli și exploatați care au sprijinit ridicarea Ateneului, au plătit cu truda și banii lor această instituție de artă construită în 1886.

In 15 ani, mai mult decît într-o jumătate de mileniu!

Ne este greu să credem cele spuse mai sus, cînd harnicii constructori ai socialismului înalță blocuri imense în numai cîteva săptămîni.

In 15 ani de la eliberare, clasa muncitoare condusă de partid a construit cu mult mai multe lăcașuri de cultură decît s-au construit în toată istoria Bucureștiului! Zeci de cluburi și cinematografe, teatre moderne, un Teatru de Operă cum puține sînt în Europa, un stadion cu 100.000 de locuri, studiouri cinematografice, săli de concerte, și biblioteci.

Incheind, amintim cea mai măreață din aceste construcții, cetatea luminii în care se tipăresc aceste rînduri, impunătoarea Casă a Scînteii.

GHEORGHE TOMOZEI și
AL. OVIDIU ZOTTA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București, Piața „Scînteii" tel. 17.50.10; 17.61.10. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".